

ikke lægger saadanne hemmende Baand paa det private Initiativs Udfoldelse paa Boligbygningens Omraade, som Tilfældet har været, lige siden vi fik den første Huslejelovgivning og frem indtil denne Dato.

Jeg haaber ogsaa, at det af en saadan Undersøgelse skal fremgaa, hvilken Brug man har gjort af de friere Forhold, som ved Huslejelovgivningen sidste Aar er opnaaet fra Ejernes Side. Ærede Medlemmer af dette høje Ting vil erindre, at jeg ved tidligere Behandling af Huslejelovgivningen udtrykkelig har udtalt, at det Tempo, hvori vi skal kunne arbejde os ud af Restriktionstilstanden, i høj Grad vil afhænge af en forsvarlig og hensynsfuld Optræden fra Husejernes Side, naar friere Forhold blev tilvejebragt. Jeg haaber, at det af den Undersøgelse, der i Sommer skal foretages, maa fremgaa, hvilke Virkninger der er fremgaaet af de saaledes tilvejebragte friere Forhold, og deraf kan man saa drage Slutninger om Ønskeligheden af muligt at gaa til Gennemførelse af strengere Bestemmelser overfor ubillige og urimelige Lejeforhøjelser end dem, der findes i den bestaaende Lov.

Af disse Undersøgelser vil saaledes til sin Tid alle fornødne Konsekvenser blive draget baade i Henseende til Tid og Sted, men til en Galoplovgivning, en Lovgivning dikteret af Valgpanik, i dette Spørgsmaal er der efter min Opfattelse ikke nogen som helst Grund.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Simonsen): Den højtærede Indenrigsministers Udtalelser nu var jo ikke til at tage fejl af, de lover ikke godt for et Forsøg paa at faa Huslejelovgivningen fortsat, saaledes at der ikke sker mere Brud paa den Udvikling, vi er inde i, end allerede Tilfældet er. Forholdet er nemlig det, at der adskillige Steder er indtraadt Udløb af Boligloven, og til 1. Maj vil jo paa flere Steder, hvor Nævnene er ophævet, ogsaa Aaret være forbi. Det vilde være af Betydning, at man ikke fik mere brudt, end der allerede er, hvilket kunde undgaaes ved en simpel Forlængelse af den nugældende Lov et Aar.

Efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med til Slut, kan han jo i alt Fald ikke have noget imod Bestemmelserne i vort Forslag om, at Sagen skal overvejes i det kommende Aar, for at der muligvis kan blive truffet andre Foranstaltninger, thi den højtærede Minister lod til at være fuldstændig klar over, at der maatte en varig Lovgivning til. Han udtalte ud-

trykkelig, at han ikke var utilbøjelig til at tro, at man blev nødt til at opretholde Bestemmelser, men saa maatte det være Bestemmelser, der hvilede paa et helt andet Grundlag end de nuværende. Ja vel, det er muligt, at Bestemmelserne maa hvile paa et helt andet Grundlag; men saa er det ogsaa naturligt, at man tager fat paa at finde et saadant Grundlag, og andet tilsigter vort Forslag ikke. Det tilsigter jo intet udover den rene Forlængelse af Tidsfristerne.

Den højtærede Minister raillerede over Besøget her i Salen og fandt, at det nogenlunde svarede til den Interesse, denne Sag kunde paakræve. Det er noget, man altid kan sige. Ministeren mente aabenbart, at Sagen ikke havde Krav paa synderlig Interesse, at dømme efter de Udtalelser, han fremkom med. Men nu er der i alt Fald det at bemærke, at for mit Parti, som har fremsat dette Forslag, gælder det, at denne Sag har Medlemmernes fulde Interesse, og dens Vigtighed er klar for alle. At man sætter Forslaget til Behandling her i Tinget paa et Tidspunkt, hvor alting er i Opløsning og Forvirring, og hvor Interessen hos Medlemmerne i alt Fald ikke synes særlig stor i noget Parti for noget som helst, heller ikke Ting, som Ministeren er fremkommet med i sidste Øjeblik, og som han synes at have fundet var meget vigtige, kan vi jo ikke gøre for. Vi kan ikke gøre for, at man i 14 Dage har udsat at sætte denne Sag paa Dagsordenen, og i det Øjeblik Ministeren vil give Tilsagn om at medvirke til at faa denne Forlængelse vedtaget, skulde der nok være tilstrækkelig mange af mit Parti til at stemme for Sagen sammen med andre.

Det er ikke nogen synderlig taknemmelig Opgave i Øjeblikket at komme ind paa Imødegaaelse af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, men jeg synes, de var meget yderliggaaende, det vil jeg dog gerne sige. Naar Ministeren udtalte, at det var Restriktionerne, Huslejelovgivningen gennem de forløbne 7—8 Aar, som Venstre jo ogsaa har været med til at gennemføre, der var Skyld i Bolignøden — den havde fremkaldt Bolignøden, sagde den højtærede Minister, det skal det stenografiske Referat nok vise —, saa er det dog virkelig at komme lovlig langt ud. Jeg tror ikke, nogen synderlig Imødegaaelse af en saadan Udtalelse er nødvendig.

Men saa var der Bygningshaandværkernes Antal, der indskrænkedes ved, at Fagene ingen Tilgang havde. Ministeren insinuerede, at Lærlingene holdtes ude,